

Comentariu : Cuptor de George Bacovia

Creatia poetica a lui G. Bacovia catalizeaza, intr-o expresie artistica profund personala, intreaga experienta a simbolismului, asa cum s-a manifestat el in literatura noastra, si depaseste, in unele privinte granitele acestui curent. Pentru G. Bacovia poezia inseamna traire dramatica, confuzie cu arta insasi, pana la sentimentul impasului expresiei estetice. Acest impas este sugerat de caracterul sincopat al unora dintre versurile sale, expresie a efortului tragic de a articula un cantec, definit drept "bacovianism", si nu a epuizarii talentului. Sugerand, in intregul ei, o atmosfera deprimanta, lirica lui G. Bacovia da glas, in acelasi timp, unui acut sentiment al existentei tragice, fapt pentru care poetul este considerat si precursor al expresionismului in literatura noastra.

Totusi influentele lui au fost indubitabil simboliste: Baudelaire si Alan Edgar Poe. Se observa in poeziile sale caracteristici ale creatiilor frantu-zesti, ale lui Laforgue, Verlaine sau a olandezului Verhaeren. Bacovia a imprumutat de la "poetii blestemati" atmosfera deprimanta, ostila in care creatorul ramane singur cu trairile sale.

Originalitatea lui Bacovia consta in priceperea geniala cu care reuseste sa transmita gandurile si emotiile sale prin versuri simple la prima vedere, dar care sunt indelung gandite. Simbolul, instrumentul de lucru al simbolistilor, este exploatat la maximum de poet, la fel ca lait – motivul, refrenul sau repetitia. Majoritatea poeziilor bacoviene incep si se termina simetric. Insa, poate cel mai important procedeu folosit de poet, este sinestezia. Capacitatea de a stimula mai multe simturi deodata cu un singur simbol – metafora este innascuta la el care adolescent fiind scria deja poezii.

Un alt element original al operei bacoviene este cromatica. Poetul nu foloseste multe culori, dar cele cateva pe care le foloseste exprima fiecare cate ceva precis. In decorurile zugravite de artist – asemeni pictorilor impresionisti – nu gasim nuante, ci doar culori puternice, pastelate, care lovesc retina si scoarta cerebrala a cititorului cu o forta de expresie extraordinara. Dintre aceste cateva culori mentionam rosul, care reprezinta sange, viata. Galbenul este al deznadejdii, al tristetii iremediabile. Verdele, alaturi de violet, exprima monotonia, iar rozul si albastrul traduc starea de nevroza. Cele doua extremitati ale spectrului inseamna vid – albul si moartea – negrul. Intre ele exista cenusa stersa al plumbului, care nu este altceva decat cenusa existentei efemere si lipsita de rost a omului in aceasta lume.

Aceleasi decoruri emotionale pot fi pictate si cu ajutorul sunetelor. Instrumentele muzicale au o mare importanta la Bacovia, ca si tot fundalul sonor, de altfel. Fanfara si armonica sunt cele care exprima monotonia, plictisul. Nevroza este cantata de violin sau flaut, instrumente care dau nastere unor sunete stridente. Starea de melancolie se aude in notele viorii sau ale clavierului.

Activitatea literara a lui G. Bacovia se intinde pe o perioada de aproape jumatate de secol. Debutul literar este facut la cincisprezece ani, iar de atunci de sub penita lui au iesit multe volume dintre care "Plumb", "Scantei galbene", "Stante burgheze", "Comedii in fond" sunt cele mai importante.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Poezia "Cuptor" face parte din volumul de inceput "Plumb". A fost publicata prima oara la 12 februarie 1906 in revista "Romanul literar" cu titlul "Iulie".

Dupa cum spunea N. Davidescu aceasta poezie este o imagine a verii caniculare. Nu mai este, insa nici vara holdelor bogate, nici aceea a uriaselor nopti cu luna, nu e vara torida a lui iulie, ci o vara launtrica, ucigatoare prin caldura si parca totusi prin aceasta si creatoare, ca hoiturile datatoare de viata pentru viermi, de greoaie valori sufletesti. Totul in aceasta poezie, care nu mai imprumuta, ca mijloc de exprimare, elementele concrete si disparate ale celei mai cotidiene observatii, este de fapt pura abstractie, imagine, creatie statuara a unei intense vietii cerebrale.

Imaginile intalnite in aceasta poezie sunt multiple. Cea predominanta e cea vizualo - olfactiva a cadavrelor aflate in descompunere. Caldura verii apasatoare transforma corpurile a celor care au fost oameni in materie anorganica. Spre deosebire de "Starvul" lui Baudelaire aici hoiturile nu sunt viermanoase, suculente, pline la randul lor de viata, ci descompunerea lor atinge cote cosmice. Este o descompunere totala a Universului insusi. O data cu partea materiala a oamenilor (trupurile) dispare si cea spirituala. Poetul devine dezgustat de iubita "si azi, chiar sanul tau e mai lasat.". Versul respectiv traduce departarea treptata si continua de Eros. Erotica bacoviana se caracterizeaza prin faptul ca nu cunoaste decat stari pur fizice, goale de sentiment, iubita fiind unul din obiectele decorului, motiv pentru o tristete in plus, deloc sentimentala, nevroza consumata intre peretii iregulati ai intimitatii poetului.

Atmosfera acestei poezii este sinistra. Cuvinte ca "mortii", "catafalc", "cadavre", "descompun" transforma fondul lexical al poeziei intr-unul al mortii. Chiar miscarea este moarta, singurul verb care indica o imagine motrica este "a misca". Cei vii nu fug, nu alearga, nu merg, ci se misca. Folosirea acestui verb are rolul de a stationa cat mai mult cadrele descrierii, pentru a incetini in acest fel pulsul vietii in general.

Metafora lutului exprima exact materia din care a fost facut omul. Caldura apasatoare isi face efectul si asupra lui, deci chiar materia primordiala din care e facut omul se topeste accentuand ideea descompunerii universale. Pecetea mortii se face simtita si in aer. Mirosul inecacios al cadavrelor intra, parca si prin narile cititorului. Ca raspuns la acest lucru poetul ii spune iubitei sa toarne pe covoare parfumuri tari si sa se acopere cu roze.

Aceasta incercare deznadajduita de a tine piept mortii este specific umana, dar inutila. Se observa si incercarea de a se uita spre Eros, tot inutila pentru ca destinul lui, ca si al intregii lumi este de a se descompune, de a disparea, lucru imposibil daca ar exista iubire.

Punctele de suspensie de la sfarsitul poeziei indica un sfarsit incert, lasa un mesaj de meditatie pentru cititor. Din punct de vedere al versificatiei rima in fiecare dintre cele trei catrene se face intre versurile doi si patru, deci este o rima semiincrucisata. Masura este de zece silabe.

"D-I Bacovia e inainte de toate, sincer. Poezia lui nu tinteste niciodata un anumit efect literar;

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

totdeauna aduce in sa cu sine, fara sa-si dea seama, unul. Aceste flori cresc repede numai din lipsa de preocupare cu care d-l Bacovia se multumeste sa se analizeze si sa-si noteze scurt, precis, cu nervii stransi, intr-o innascuta incordare impresiile."